

Hranice dávajú slobodu. V civilizačnej vojne neexistuje imunita

20. septembra 2021 ✚ Spoločnosť ✚ Rozhovory

So Sohrabom Ahmarim, iránsko-americkým publicistom, autorom literatúry faktu a šéfredaktorom denníka *New York Post*, viedol rozhovor Piotr Włoczyk, redaktor týždenníka *DoRzeczy*.

Zdroj: wikimedia commons

Piotr Włoczyk: Nedávno *New York Post* uverejnil Váš veľmi zaujímavý fejtón, v ktorom opisujete atmosféru medzi liberálnou elitou v New Yorku. Čo hovoria títo ľudia?

Sohrab Ahmari: Žijem v New Yorku a poznám mnoho príslušníkov liberálnej elity tejto metropoly, ktorí majú školopovinné deti. Predpokladám, že pre veľkú časť z nich som jediným konzervatívcom, ktorého poznajú. Čoraz častejšie za mnou prichádzajú počas rôznych podujatí, sadajú si ku mne na lavičku na ihrisku, keď sme s deťmi, a takmer šepkajúc mi hovoria: „*V našich školách sa dejú šialené veci.*“ Nezabúdajme pritom, že elita posielala svoje deti do súkromných škôl, za ktoré musia rodičia platiť až 50-tisíc dolárov ročne.

Aké „šialenstvá“ majú na mysli?

Ukazuje sa, že aj ľudia, ktorí sú zarytí demokrati a nenávidia pravicu, chápu, že ich deťom vbíjajú do hláv čoraz neuveriteľnejšie veci. Dnes už nejde len o pokrivenú víziu tolerancie a ľudskej prirodzenosti, ale aj o rasové problémy, ktoré ich samotných zasahujú. Bieli sa majú hanbiť za svoju farbu pleti. Táto indoktrinácia sa týka nielen detí, ale aj rodičov. V najelitnejších školách sú rodičia pozývaní do škôl na „rozhovory“. Pri takýchto príležitostiach sedia v kruhu a diskutujú o „privilegiách bielych“ a „mužských privilegiách“. Najväčší zástancovia sociálnej revolúcie tomu tleskajú, ale ľudia s trochu menej radikálnymi názormi sa škriabu po hlave a pýtajú sa, kam to vlastne vedie... Zatiaľ sú to iba anekdotické dôkazy, pretože eskalácia rasových sporov je relatívne čerstvá, ale mám dojem, že na liberálnej strane americkej politickej scény je to čoraz väčší problém.

Školy sú dnes nepochybne jednou z najdôležitejších, ak nie najdôležitejšou arénou pre stret civilizácií...

Áno, ale rodičia, ktorí sa mi šeptom zverujú so svojimi obavami, pravdepodobne neurobia nič, aby to zmenili. Príliš sa boja vedenia školy, od ktorého závisí budúcnosť ich detí. Avšak už menej majetní ľudia, žijúci mimo veľkých miest, chcú konať. Je zrejmé, že sa snažia dosiahnuť väčšinu v kontrolných orgánoch škôl, aby sa pokúsili zastaviť toto šialenstvo.

A sú liberálne elity z veľkých miest tiež znepokojené tým, že *drag queens* prichádzajú do škôl a dokonca aj do materských škôl?

Toto je úplne iná záležitosť, pretože pre liberálnu elitu majú témy LGBT parareligiózny status. Ak sa už niekto sťažuje na vtieravé presadzovanie tejto ideológie, robí to tak potichu, že to vlastne nikto nepočuje (smiech). Pre túto časť americkej spoločnosti je dúhová vlajka v skutočnosti dôležitejšia než americká. Tá je pre nich čoraz viac symbolom útlaku. Ako vidíte, sme uprostred násilnej kultúrnej revolúcie. Otázkou je, či ide o deformáciu pôvodného liberalizmu, alebo či takto vyzerá prirodzené pokračovanie tohto myšlienkového prúdu?

Aká je Vaša odpoveď?

Medzi americkou pravnicou sa všeobecne hovorí, že ide o degeneráciu liberalizmu 18. storočia, ale ja sa prikláňam k poľskému filozofovi, profesorovi Ryszardovi Legutkovi, ktorý hovorí, že boj proti Cirkvi a proti prirodzenosti muža a ženy stvorených na Boží obraz je práve dôsledkom liberalizmu. Ak dnes povyšujeme ľudskú autonómiu na piedestál, nestačí len oznámiť, že muž sa považuje za ženu. To rozhodne nestačí. Ide o to, aby to všetci okolo uznali a „oslavovali“ to. Preto je táto revolúcia taká agresívna a jej cieľom je prinútiť ľudí, aby sa podriadili hlavnému prúdu.

Liberalizmus mal vytvoriť komfortné podmienky neutrality, aby sa všetkým dobre žilo. Takto to vyzerá teoreticky...

Problémom je, že požiadavka neutrality sa objavila v čase, keď bol liberalizmus slabý. Keď však liberálne elity dosiahnu – ako je to dnes na Západe – dominanciu v ekonomickej a politickej sfére, neutralita im zjavne nestačí. Tieto elity nenávidia nesúhlas a využívajú svoju moc, aby prinútili ostatných prijať ich víziu sveta. Cenzúra sociálnych médií je iba začiatok. Mnohé nasvedčuje tomu, že neposlušní zástupcovia pravice budú čoskoro odrezaní od finančných služieb poskytovaných veľkými korporáciami. O takýchto plánoch už počujeme. Samozrejme, že to bude zabalené ako súčasť „boja proti nenávisťným prejavom“.

Zdroj: wikimedia commons

Zniete veľmi pesimisticky...

Ak nebudeme biť na poplach, hrozí, že pravica bude úplne marginalizovaná. Mám dve malé deti, sám som sem prišiel z Iránu ako dieťa a nemám inú vlasť ako Ameriku. Budem za ňu bojovať a urobím všetko, čo je v mojich silách, aby sa USA nepremenili na peklo na zemi. Čaká nás tvrdý boj medzi liberálnou elitou a všetkými, ktorí uznávajú prirodzené právo. Nielen s nami kresťanmi, ale aj s moslimami a židmi.

Boj s vyznávačmi judaizmu je však asi o to ťažší, že druhá strana môže vždy vzniesť obvinenie z antisemitizmu, čo sa vo vnútri americkej ľavice rovná občianskej smrti...

Pre tých, ktorí chcú, to nie je ťažké. Liberáli budú napriek tomu vyvíjať tlak na židovských veriacich. V celej svojej „kráse“ to už vidíme v Spojenom kráľovstve, kde sa úrady zameriavajú nielen na katolícke, ale aj moslimské a židovské školy za to, že sa bránia výučbe novej biológie a sexualizácii detí. V tejto civilizačnej vojne neexistuje imunita.

Môže pravica túto vojnu vôbec vyhrať, ak sa neobmedzená sloboda najmladšej generácii tak dobre „predáva“?

Myslím, že je tu istá šanca. V Amerike sa slovo *wokeness* (spoločenský postoj charakterizovaný citlivosťou na ľavicové pojmy rovnosti a rasizmu – pozn. red.). Pravičiari hovoria, že je to ľavičiarstvo, marxizmus, ale veľké korporácie predsa ochotne podporujú „wokeness“ veľkými sumami. Prečo? Pretože to nijako neohrozuje ich finančné záujmy, ale naopak, je to pre nich výhodné. V krajine, kde vládnu revolucionári z *wokeness*, sú teda chudobní stále chudobní a jedinou reálnou zmenou je, že medzi najvyššími kádrmi nie je toľko bielych tvárí, pretože sa zavádzajú kvóty. Mám pocit, že je to šanca pre tradicionalistov.

Lenže v USA republikáni podporujú veľký biznis. Na druhej strane, v Poľsku alebo Maďarsku je pravica veľmi prosociálna...

A podľa môjho názoru by sa týmto smerom mala uberať aj americká pravica. Demokrati sú spojencami korporátnych gigantov, ktorí chcú USA obrátiť hore nohami. Je čas, aby republikáni zmenili svoju stratégiu.

O revolúcii, ktorá bojuje proti tradíciám, ste práve napísali knihu. Zdá sa, že na tom mal svoj podiel aj sv. Maximilián Kolbe...

Áno. Svojho syna som pomenoval po svätom Maximiliánovi Kolbem. Pred niekoľkými rokmi som konvertoval na katolicizmus. Pochádzam z Iránu a bol som ateista.

V procese mojej konverzie som o ňom veľa čítal. Jeho príbeh ma tak oslovil, že som sa rozhodol, že bude najlepším patrónom pre moje dieťa.

Obávam sa, že keď môj Max bude vyrastať, napriek mojej maximálnej snahe bude nasávať veľmi zlé posolstvá zvonku. Myslím, že ani nemusím vymenúvať všetky tieto riziká. Obávam sa, že nakoniec prestane chápať zasvätenie sa svätého Maximiliána Kolbeho. Ako je možné, že niekto bol ochotný položiť svoj život za iného, neznámeho človeka? Preto som napísal túto knihu.

Nechcem, aby sa táto veľká obeť stala pre môjho syna nečitateľnou. Vo svojej knihe píšem o tradíciách, ktoré sa odovzdávajú ďalším generáciám.

Každá veľká tradícia ukazuje, že náš život má určité prirodzené hranice. A paradoxne práve tieto hranice nás robia slobodnými. Vďaka nim sa môžeme tešiť z plnosti ľudskosti. Odstránenie obmedzení pritom znamená,

že nezískame slobodu, ale stratíme zmysel pre ľudskosť.

Kvintesenciou je samozrejme genderideológia a rodové „oslobodenie“.

Je zaujímavé, že nový poriadok, ktorý sa vytvára v západnom svete, si predsa len zachováva jeho podobu. Nedávno ma v *New York Times* zaujal článok o novom hlavnom kapláňovi na Harvardovej univerzite, ktorý je ateista...

(Smiech) Ako rozumne komentovať takéto informácie? Toto nedáva zmysel iba na prvý pohľad . V skutočnosti ide o veľmi prefíkanú stratégiu. Pred rokmi komunisti vyhlásili otvorenú vojnu náboženstvu. Tento otvorený konflikt odradil od nich mnoho ľudí. Noví revolucionári už pôsobia oveľa rafinovanejšie. Je to geniálne vo svojej jednoduchosti a o to nebezpečnejšie pre ľudí, ktorí chcú zachrániť prirodzený poriadok sveta.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.

Sohrab Ahmari je americký konzervatívny publicista iránskeho pôvodu, ktorý okrem iného publikuje v denníku *New York Post* a v časopise *Catholic Herald*. Jeho zatiaľ posledná kniha sa volá *The Unbroken Thread: Discovering the Wisdom of Tradition in an Age of Chaos* (Neprerušená niť: O objavovaní múdrosti tradície v čase chaosu).

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/hranice-davaju-slobodu-v-civilizacnej-vojne-neexistuje-imunita/>